

<http://www.luju.ro/ong-urile-lui-soros-au-fost-ingenuncheate-decizie-istorica-a-curtii-supreme-din-sua-ong-urile-nu-vor-mai-primi-finantare-in-strainatate-de-la-bugetul-american-in-lipsa-unui-angajament-ca-nu-vor-milita-pentru-sustinerea-prostitutiei-si-a-traficului-de-pers>

ONG-URILE LUI SOROS AU FOST INGENUNCHEATE – Decizie istorica a Curtii Supreme din SUA: ONG-urile nu vor mai primi finantare in strainatate de la bugetul american in lipsa unui angajament ca nu vor milita pentru sustinerea prostitutiei si a traficului de persoane in scopuri sexuale. Hotararea a fost pronuntata intr-un proces al retelei de ONG-uri fondate de George Soros, dar le este aplicabila tuturor organizatiilor non-guvernamentale americane cu filiale in strainatate (Document)

Scris de Valentin BUSUIOC | Data: 12.07.2020 10:42

O hotarare istorica a fost pronuntata de catre Curtea Suprema din Statele Unite ale Americii in data de 30 iunie 2020. Instanta (cu atributii asemanatoare atat celor ale Curtii Constitutionale a Romaniei, cat si celor ale Inaltei Curti de Casatie si Justitie) a decis ca organizatiile non-guvernamentale care opereaza in SUA nu vor mai beneficia de finantare de la bugetul federal in strainatate daca nu se angajeaza ca nu vor milita pentru sustinerea prostitutiei si a traficului de persoane in scopuri sexuale.

Dosarul nr. 19-177 are ca parti Agentia pentru Dezvoltare Internationala si Alianta Internationala pentru Societatea Deschisa (Alliance for Open Society International) – infiintata de catre **controversatul miliardar George Soros (foto 1)**. Pe scurt: Reteaua Soros.

Curtea Suprema din SUA a confirmat deciziile primelor doua instante prin care a trecut cauza, mentinand interdictia finantarii de la bugetul federal a ONG-urilor ale caror filiale din strainatate nu se angajeaza explicit sa se tina departe de sustinerea prostitutiei si a sclaviei sexuale. Subliniem: filiale din strainatate, nu organizatiile-mama (care activeaza pe teritoriul Statelor Unite). Asta pentru ca exista deja jurisprudenta care le protejeaza: in 2013, Curtea Suprema a admis cererea aceleiasi Retele Soros de a primi in continuare finantare de la bugetul federal, chiar si in lipsa unui angajament de felul celor mentionate. Cu acea ocazie, Reteaua Soros s-a prevalat de Primul Amendament la Constitutia SUA, care prevede urmatoarele (conform traducerii de pe Juridice.ro):

„Congresul nu va elabora nici o lege care sa stabileasca o religie sau sa interzica practicarea libera a unei religii, sau sa reduca libertatea cuvintului sau a presei, sau dreptul poporului la intrunire pasnica sau de a adresa Guvernului cereri privind repararea nedreptatilor”.

In esenta, de data aceasta Curtea Suprema a Statelor Unite a argumentat ca desi pe teritoriul SUA ONG-urile (ale lui Soros si nu numai) beneficiaza de libertatea cuvintului protejata de Primul Amendament, in afara granitelor SUA aceasta protectie nu mai este valabila, pentru simplul motiv ca celelalte tari nu se organizeaza conform Constitutiei Statelor Unite.

Hotararea a fost luata cu majoritatea voturilor judecatorilor conservatori (nominalizati de catre presedintele republicani Donald Trump – primii doi enumerati –, George Bush junior – urmatorii doi – si, respectiv, George Bush senior – ultimul enumerat) **Brett Kavanaugh (foto 2)**, Neil Gorsuch, John Roberts (presedintele Curtii), Samuel Alito si Clarence Thomas. De altfel, Kavanaugh a citit hotararea in sedinta publica. Pe de alta parte, opinia separata a fost exprimata de catre judecatorii liberali Stephen Breyer, Ruth Bader Ginsburg si Sonia Sotomayor

(nominalizati de catre presedintele democrati Bill Clinton – primi doi –, respectiv Barack Obama – a treia). Judecatoarea liberala Elena Kagan (nominalizata de Obama) nu a participat la dezbateri si nici la vot.

Redam principalele fragmente din motivarea Curtii Supreme a SUA:

„Reclamantii sunt organizatii neguvernamentale americane care primesc fonduri prin Legea Leadershipului pentru a lupta impotriva HIV / SIDA in strainatate. Reclamantii au sustinut mult timp ca nu doresc sa-si exprime acordul cu angajamentul american de a eradica prostitutia. Reclamantii considera o pozitie publica de neutralitate fata de prostitutie mai utila pentru activitatea lor sensibila in unele parti ale lumii si, de asemenea, pentru participarea lor deplina la eforturile globale de prevenire a HIV / SIDA.

Dupa adoptarea Legii Leadershipului, reclamantii au contestat cerinta privind politica (n.r. legata de prostitutie), sustinand ca aceasta a incalcat Primul Amendament. In 2013, aceasta Curte a fost de acord, ajungand la concluzia ca cerinta de politica nu respecta principiul libertatii de exprimare conform caruia Guvernul 'nu poate refuza un beneficiu pentru o persoana pe o baza care incalca libertatea sa de expresie, protejata constitutional'. (...) Prin urmare, cerinta de politica nu li se mai aplica organizatiilor americane care primesc fonduri prin Legea Leadershipului, ceea ce inseamna ca organizatiile americane pot obtine fonduri prin Legea Leadershipului, chiar daca nu au o politica opusa explicit prostitutiei si traficului sexual.

Dar, asa cum s-a intamplat din 2003 incoace, organizatiile straine care primesc fonduri prin Legea Leadershipului raman sub incidenta cerintei de politica (n.r. privind prostitutia) si trebuie sa aiba totusi o politica care se opune in mod explicit prostitutiei si traficului sexual. In urma deciziei din 2013 a acestei Curti, care interzice Guvernului sa aplice cerinta de politica impotriva organizatiilor americane, reclamantii au revenit in instanta, invocand Primul Amendament si incercand sa impiedice Guvernul sa aplice Cerinta de politica impotriva afiliatilor straini ai reclamantilor, distincti de acestia din punct de vedere legal. (...)

Pozitia reclamantilor se bazeaza pe doua principii fundamentale ale dreptului american.

In primul rand, in termenii dreptului constitutional american s-a stabilit de mult faptul ca cetatenii straini din afara teritoriului Statelor Unite nu detin drepturi conform Constitutiei Statelor Unite. Reclamantii nu contesta acest principiu fundamental. (...)

Dupa cum a recunoscut Curtea, cetatenii straini din Statele Unite se pot bucura de anumite drepturi constitutionale – pentru a da doar un exemplu, dreptul la un proces echitabil intr-o procedura penala. (...) Si tot asa, Curtea a decis ca, in anumite circumstante, cetatenii straini pe teritoriile SUA – sau intr-un 'teritoriu' sub 'controlul nedeterminat' si

'complet si total' si 'in jurisdictia constanta' din Statele Unite – poate detine anumite drepturi constitutionale. (...)

Dar Curtea nu le-a permis cetatenilor straini din afara Statelor Unite ale Americii sau a unui astfel de teritoriu al SUA sa-si afirme drepturile conform Constitutiei SUA. Daca regula ar fi altfel, atunci actiunile armatei americane, ale serviciilor de spionaj si ale personalului de aplicare a legii impotriva organizatiilor straine sau a cetatenilor straini din tari straine ar fi restrictionate de drepturile cetatenilor straini pe care le-ar presupune Constitutia SUA. Niciodata legea nu a spus acest lucru. (...) Pentru a fi sigur, Congresul poate incerca sa adopte legi care sa le permita cetatenilor straini din strainatate drepturi legale sau cauze de actiune impotriva unei conduite incorecte din partea oficialilor guvernamentali ai SUA sau legi care reglementeaza in alt fel comportamentul oficialilor SUA in strainatate. (...) Reclamantii nu au formulat nicio cerere legala in acest caz. (...)

In al doilea rand, este de multa vreme solutionata in temeiul dreptului corporativ american problema potrivit careia organizatiile incorporate separat sunt unitati juridice separate cu drepturi si obligatii legale distincte. (...)

Filiarele straine ale reclamantilor au fost incorporate in alte tari si sunt separate din punct de vedere legal de organizatiile americane ale reclamantilor. Chiar daca organizatiile straine s-au afiliat cu organizatiile americane, organizatiile straine raman distincte din punct de vedere legal de organizatiile americane. Reclamantii nu solicita acestei instante sa strapunga voalul corporatist (n.r. expresie din jargonul juridic american desemnand actiunea prin care o instanta face abstractie de raspunderea limitata a unei corporatii si ii trage la raspundere personal pe actionari si pe directori pentru actiunile sau datorii corporative) si nici nu invoca alta exceptie relevanta de la principiul fundamental al dreptului corporativ. (...)

Aceste doua principii de baza ale dreptului constitutional american si ale dreptului corporativ american duc impreuna la o concluzie simpla: organizatiile straine care opereaza in strainatate, in calitate de filiale straine ale reclamantilor, nu au niciun drept in temeiul Primului Amendament. (...)

Aceasta concluzie corespunde practicii istorice privind ajutorul extern american. Statele Unite ofera mai mult ajutor extern decat oricare alta natiune din lume. (...) Actionand alaturi de presedinte in procesul legislativ, Congresul impune uneori conditii de ajutor extern. (...) Congresul poate conditiona finantarea in functie de angajamentele ideologice ale unei organizatii straine – de exemplu, pro-democratie, pro-drepturile femeilor, antiterorism, pro-libertate religioasa, anti-trafic sexual etc. Facand acest lucru, [Congresul] se asigura ca ajutorul extern al SUA serveste interesele Statelor Unite. In schimb, demersurile reclamantilor ar denatura din punct de vedere constitutional politica externa americana. In mod particular, demersurile reclamantilor ar pune Congresul in pozitia nejustificata fie de a taia anumite programe de finantare, fie in schimb de a finanta organizatii straine care s-ar putea sa nu se alinieze valorilor SUA. Nu vedem nicio justificare constitutională pentru ca sistemul judiciar federal sa intervina in acest mod in politica externa americana si in ajutorul american acordat organizatiilor straine.

Pe scurt, afiliatii straini ai reclamantilor sunt organizatii straine, iar organizatiile straine care opereaza in strainatate nu au drepturi conform Primului Amendament.

Pentru a combate aceasta concluzie, reclamantii inainteaza doua argumente principale. Dar niciunul nu ne convinge.

In primul rand, reclamantii afirma ca declaratia de politica impotriva prostitutiei si a traficului sexual impusa afiliatilor straini le-ar putea fi atribuita incorect organizatiilor americane. Prin urmare, sustin reclamantii, organizatiile americane in sine posedă un drept in baza Primului Amendament impotriva impunerii cerintei de politica afiliatilor lor straini. (...)

Apreciem ca reclamantii ar prefera sa se afilieze cu organizatii straine care nu se opun prostitutiei. Dar Congresul le-a cerut organizatiilor straine sa se opuna prostitutiei in schimbul finantarii americane. Iar reclamantii nu pot exporta propriile drepturi de Prim Amendament pentru a proteja organizatiile straine de conditiile de finantare ale Congresului. (...)

In al doilea rand, reclamantii argumenteaza ca decizia Curtii din 2013 in acest caz a vizat atat organizatiile americane ale reclamantilor, cat si afiliatii lor straini, ceea ce inseamna ca, in opinia reclamantilor, Curtea a solutionat deja problema. Nu este corect. Reclamantii din cazul 2013 au fost aceleasi organizatii americane. Este adevarat ca Curtea a analizat posibilitatea ca o organizatie americana sa poata actiona prin afiliati pentru a putea evita povara aplicarii altfel neconstitutionale a cerintei de politica. Dar Curtea a respins aceasta alternativa, care, in esenta, ar fi obligat organizatiile americane sa se afilieze cu alte organizatii. In schimb, Curtea a decis ca cerinta de

politica nu poate fi aplicata organizatiilor americane ale reclamantilor. Prin urmare, afilierile actuale ale reclamantilor cu organizatii straine sunt alegerea proprie, nu rezultatul vreunei obligatii guvernamentale a Statelor Unite.

Simplu spus: in decizia anterioara, Curtea nu a invalidat la prima examinare conditia legii in materie de finantare. Curtea nu a sustinut si nu a sugerat ca Primul Amendament impune Guvernului sa scuteasca afiliatii straini sau alte organizatii straine ale reclamantilor de la cerinta de politica. Iar Curtea nu a intentionat sa ignore solidul principiu al dreptului constitutional potrivit caruia organizatiile straine care opereaza in strainatate nu detin drepturi constitutionale, sau principiul dreptului corporativ elementar potrivit caruia fiecare corporatie este o unitate juridica separata. (...)

Decizia anterioara a Curtii a recunoscut drepturile conform Primului Amendament ale organizatiilor americane si a considerat ca organizatiile americane nu trebuie sa respecte cerinta de politica. Acest caz se refera in schimb la organizatii straine care sunt afiliate voluntar cu organizatii americane. Aceste organizatii straine sunt separate juridic de organizatiile americane. Si cum organizatiile straine care opereaza in strainatate nu detin drepturi constitutionale, aceste organizatii straine nu au un drept conferit de Primul Amendament de a ignora cerinta de politica.

In concluzie, afiliatii straini ai reclamantilor sunt organizatii straine, iar organizatiile straine care opereaza in strainatate nu au drepturi in temeiul Constitutiei SUA”.

[* Cititi aici intreaga hotarare, in limba engleza](#)

sursa foto Soros: Reuters